

Г.) Протівно же на тѣмъ заповѣдь є и всѣко досѣ-
дно и поругателно слѣво, кога на прим: нѣкой сѹко-
рѣва и пресмѣваса комѹ въз лице то, или сѣ смѣе на
нѣкон недостаткы, който има ближні-атз мѹ въз тѣ-
ло то или въз оумѣтз си, или мѹ сѣ подсмѣва и го
оунищожѣва, или чѹжды те дѣла и словеса слѣ тѣ-
кѣва, и извѣжда вредны слѣдствїѣ та, или дрѹгиго
ѡсуждава за грѣхз не сз добрѹ намѣренїе да го ис-
прави, или подметны и поругателны сочинѣва писмѣ,
или що да є признаемъ таковѹе, презз коєто сѣ оумѣ-
лѣва честь тѣ на ближнаго. Има же и дрѹги лѹкавз
способз на безчестїе то, кога нѣкой дрѹгиго сѹжъ
хвалѣ, и тѣмъ похвала є раствѹрена сз нѣкое потаѣн-
но, но ѹстро поруганїе: или нѣщо сомнїтелно за дрѹ-
гиго гевѹри, и ѡставѣ того, комѹто гевѹри, въз недѹ-
мѣнїе, и чрезз това дава мѹ причина да вѣлзи въз
много ѡпасны размысленїѣ та: или нищо не гевѹри, но
вззѣжѹва, и покѣша глава та си, или сѣ разсмѣва,
катѹ сѣ възпоминаѹва имѣто на нѣкого. Таковїй и
катѹ малчи ѡсуждава челоуѣкз атз, и това ѡсѹж-
данье є много беззакѣнно, защо то прѹсѹжда ѡ
лѹкаво, и слабѣно сѣраце.

За да оубѣгне хрїстїѣнинз выше поманѹты те по-
рѹцы трѣбва да дѣржѣ твѣрдѹ въз памѣть та си тѣмъ
истинна: “ что то нещѣшз да ти стрѹбѣтз, и ты дрѹ-
гимѹ не стрѹбай . . , и за най несомнїтелно да има то-
ва, какз който є навѣкналз сз дѣрзски ѡзыкз да раз-
дѣра честь тѣ на дрѹгиго, или да смѣса въз разгово-